گزارش

شکارچیان غیرمجاز ۵ بار آشوراده را سرب باران کردند

ورود ۵۶۰۰ کیلوگرم سرب به تالاب میانکاله

هستی بختیاری
خبرنگار

شکارچیان غیرمجاز برای پنجمین بار به آشوراده حمله کردند و زیست‌بوم میانکاله تا خلیج گرگان را سرب باران کردند. آنها پیش از این هم با اسلحه‌های مجاز محیط‌بان‌های منطقه را تهدید کرده بودند. واکنش رسانه‌ها و فضای مجازی به موضوع، پای دادستان بندرترکمن را هم به موضوع باز کرد. «علیرضا مزیدی» پس از ورود از احضار پنج نفر از لیدرها، توقیف شناورها و قایق‌های غیرمجاز خبر داده و گفته بود: «کومه‌هایی که شکارچیان غیرمجاز در منطقه آشوراده ساخته بودند، تخریب شده است.» این اقدام اما نتوانست جلوی ورود دوباره شکارچیان مهاجم را بگیرد. حالا محیط‌بان‌ها فقط نگران پرندگان میانکاله یا آشوراده نیستند. دغدغه آنها به امنیت خودشان هم محدود نمی‌شود. آنها در گفت‌وگو با «ایران» می‌گویند: «از ورود حجم

بالای سرب و افزایش آلودگی‌ها واهمه دارند.»

براساس آمارهای «همایون خوشروان» مجری طرح پژوهشی بین‌المللی نوسان دریای خزر سالانه ۵۶۰۰ کیلوگرم سرب وارد تالاب میانکاله می‌شود. برآوردهای سازمان حفاظت محیط زیست هم نشان می‌دهد که طی ۳۰ سال گذشته حدود هزار و ۸۰۰ تن سرب وارد آب تالاب میانکاله و خلیج گرگان شده است. سرب یک عنصر بسیار خطرناک است و اگر وارد زنجیره غذایی شود می‌تواند هم به جانوران، هم گیاهان و هم انسان ضررهای بسیار مهلکی وارد کند. هرچند ردپای سرب در مرگ بیش از ۱۲۰ هزار بال پرنده میانکاله در دو سال گذشته پیدا نشده اما همین مرگ و میرها یکی از دلایلی است که سازمان اجازه صدور پروانه شکار را در آشوراده نمی‌دهد. از سوی دیگر میانکاله هم ذخیره گاه زیست کره است و شکار در آن براساس قانون مطلقاً ممنوع است.

مسئولان استان گلستان اعتقاد دارند این ممنوعیت یکی از دلایل حضور چندباره شکارچیان غیرمجاز در میانکاله است. «حسینعلی ابراهیمی کارنامی» مدیرکل حفاظت محیط زیست مازندران به «ایران» می‌گوید: «برای برخورد جدی نیاز به همکاری بیشتر است.» به گفته کارنامی شکارچیان مهاجم پس از ورود و شکار غیرمجاز فرار کرده‌اند.

او از مستندسازی حمله مجدد شکارچیان به آشوراده و ارسال اسناد به دادستانی خبر می‌دهد و می‌گوید: «منتظر دستور دادستانی برای برخورد با خاطیان هستیم.» کارنامی در واکنش به صحبت‌های استاندار گلستان که حضور شکارچیان در آشوراده را اتفاقی مسبوق به سابقه برای ارتزاق از شکار می‌داند، می‌گوید: «ما در منطقه شاهد تخلف هستیم. در همه مناطق تخلف صورت می‌گیرد اما هرگز شکارچیان به صورت جمعی و با دادن شعار در منطقه حاضر نشده بودند.»

«جمشید محبت خانی» فرمانده یگان حفاظت محیط زیست کشور نیز در گفت‌وگو با «ایران» از نگرانی جدید محیط زیست خبر می‌دهد. به گفته او محیط‌بان‌ها نگران هستند که در آشوراده هم یک فریدونکنار دیگر قد علم کند. قتل عام هزاران پرنده در فریدونکنار نزدیک به یک دهه است که به زخم عمیق محیط زیست کشور در شمال تبدیل شده است. راهکارها تاکنون نتوانسته است این موضوع را حل کند. محیط‌بان‌ها در این منطقه‌ها بارها از سوی شکارچیان مسلح تهدید شده و آسیب دیده‌اند. قتل عام پرندگان در تالاب انزلی و سرخرود به حدی زیاد است که شکارچیان سراسر کشور را به سمت مازندران کشانده است. در برخی از سنوات حتی خبر صدور پرندگان صید شده در این منطقه به سمت کشورهای همسایه شمالی ایران شنیده می‌شود.

درآمد چند میلیاردی شکارچیان از قتل عام پرندگان شمالی اجازه نمی‌دهد تا محیط زیست بتواند این منطقه را به کنترل خود درآورد. حمایت برخی از نمایندگان شهر از شکار بی‌رویه هم مسأله را برای محیط زیست مشکل‌تر کرده است.

حضور جمعی شکارچیان مهاجم با فراخوان و خودنمایی به مأموران دولت، چه به دلیل عدم صدور پروانه شکار باشد چه با هدف فشار برای جداسازی مدیریت مناطق تحت مدیریت محیط زیست، اگر ادامه پیدا کند ختم به خیر نخواهد شد.

استاندار گلستان در گفت‌وگو با «ایران»: حمله شکارچیان غیرمجاز به آشوراده پررنگ شده است

شکار بدون توقف

زهرا کشوری
خبرنگار

شکارچیان غیرمجاز با اسلحه‌های مجاز برای پنجمین بار در یک ماه گذشته به آشوراده حمله کردند و روی محیط‌بان‌های منطقه اسلحه کشیدند. آنها میانکاله را سرب باران کردند. بسیاری از منتقدان حضور پرشمار شکارچیان غیرمجاز را برای جداسازی مدیریت آشوراده، خلیج گرگان و میانکاله می‌دانند. این منتقدان اعتقاد دارند گلستان می‌خواهد تا مدیریت آشوراده و خلیج گرگان به این استان برسد. در حال حاضر مدیریت یکپارچه این مناطق به عهده مازندران است. همین مسأله باعث شد روزنامه «ایران» با «محمد علی زنگنه» استاندار گلستان به گفت‌وگو بنشیند.

■ شکارچیان غیرمجاز در ماه جاری پنج بار به آشوراده حمله کردند. در حالی که مراجع قضایی اعلام کرده بودند که با خاطیان بشدت برخورد می‌کنند، فکر می‌کنید چرا دوباره شاهد حمله شکارچیان هستیم؟

این موضوع به حوزه محیط زیست برمی‌گردد با مدیرکل محیط زیست ما تماس بگیرید، با شما صحبت می‌کنند.

■ بعضی از منتقدان می‌گویند حملات به دنبال اختلاف دو استان برای مرزبندی در میان آشوراده و میانکاله است. شما هم پیشتر گفته اید که محیط زیست مازندران حق ندارد درباره آشوراده گفت‌وگو کند.

نه این‌طور نیست. ما جلسه شورای راهبری میانکاله و خلیج گرگان را هفته گذشته در محیط زیست کشور تشکیل دادیم. استاندار مازندران، بنده، رؤسای محیط زیست و شورای معاونان کشور هم در این جلسه حضور داشتند. نه تنها هیچ اختلافی وجود ندارد که هم‌افزایی هم وجود دارد.

■ شما نمی‌خواهید مرز مدیریتی مشخص شود و مدیریت آشوراده و خلیج گرگان به گلستان برسد؟

بحث محیط زیستی آنجا تحت مدیریت یکپارچه است. مدیریت یکپارچه یعنی استانی که قلمرو بیشتری دارد، مدیریت محیط زیستی آنجا را به عهده دارد، بنابراین الان هر اقدام محیط زیستی در آنجا از طریق محیط زیست مازندران صورت می‌گیرد. اینجا هم اقدامات تأمینی، کمکی، انتظامی و... برای کمک همیشه هماهنگ است.

■ بندر ترکمن در جغرافیای گلستان قرار دارد و گفته می‌شود، بیشتر شکارچی‌ها هم از بندر ترکمن می‌آیند.

عرض من همین است که می‌گویم. مدیریت مباحث محیط زیستی آنجا براساس تصمیم ستاد ملی برعهده محیط زیست مازندران است. اگر زنگ بزنید مدیرکل محیط زیست ما کامل توضیح می‌دهد. همه اقدامات تأمینی هم در استان ما دارد انجام می‌گیرد. بالاخره هر سال این اتفاق در این ایام می‌افتد.

■ قبلاً تخلف به این شدت و حدت در آشوراده نداشتیم.

ما در استان هستیم و می‌بینیم هرسال این اتفاق می‌افتد. منتها الان یک عده به‌دنبال بولد (پررنگ کردن) آن هستند. نمی‌دانم این افراد به چه نیاتی دنبال پررنگ کردن مسأله هستند.

■ به نظرتان پنج بار حضور تعداد بالای شکارچی‌های غیرمجاز در یک ماه نیاز به پررنگ کردن دارد؟

هرسال این موارد بوده است. افراد شناسایی ودستگیر می‌شوند. با آنها برخورد قانونی صورت می‌گیرد، تذکر داده می‌شود. براساس اسلحه مجاز و غیرمجاز با آنها برخورد قانونی می‌شود. چیزی که از حرف‌های ما حق دارید درج کنید این است که درباره مسائل مربوط به تالاب میانکاله و مباحث مربوط به جزیره آشوراده و موضوعات محیط زیستی خلیج گرگان در شورای راهبری ملی تصمیم‌گیری می‌شود. شورای راهبری ملی هم هفته گذشته در مورد موضوعات متعدد جلسه داشت که یکی از آنها هم موضوع شکارچیان بود. در این زمینه هم، هم‌افزایی و همکاری در میان دو استان کاملاً برقرار است. هر گونه حرف و حدیثی که می‌گوید اختلاف وجود دارد، رد می‌شود. هماهنگی نزدیک بین نیروی انتظامی، شورای تأمین بندرترکمن با محیط زیست بهشهر و مازندران وجود دارد. هر بار که این اتفاق می‌افتد بلافاصله اقدامات قانونی صورت می‌گیرد. اقدامات پیشگیرانه هم در دستور کار بوده و انجام می‌شود ولی چون هر ساله به کرات این مسائل اتفاق می‌افتد یک سری افراد با دلایل نامعلوم به‌دنبال ایجاد اختلاف هستند.

■ میانکاله ذخیره گاه زیست کره است و شکار در آن ممنوع است. چطور کسانی می‌توانند روی مأمور دولت اسلحه بکشند و در یک محدوده ممنوع شکار کنند؟

ممنوعیت شکار به‌دلیل آنفلوانزای پرندگان است. این افراد قبل از این ممنوعیت به‌عنوان ارتزاق با مجوز شکار می‌کردند اما چند سالی است که به دلایل دامپزشکی، بهداشتی و محیط زیستی شکار ممنوع است.

برش

گلستان راحت‌تر می‌تواند آشوراده را کنترل کند

فرماندار بندرترکمن اعتقاد دارد، اگر مدیریت آشوراده به گلستان برسد محیط زیست راحت‌تر می‌تواند شکارچیان غیر مجاز را کنترل کند. «عبدالغفور غراوی» فرماندار ترکمن هم در گفت‌وگو با روزنامه ایران با استاندار گلستان موافق است و می‌گوید: «مدیریت آشوراده براساس مصوبه شورای راهبردی با مازندران است ،اما گلستان هم در کنار مازندران به حفاظت از منطقه می‌پردازد.» او می‌گوید: «ما با تمام وجود و شبانه‌روز در خدمت عزیزان مازندران هستیم.» او در پاسخ به این سؤال که آیا فکر می‌کنید اگر مدیریت آشوراده با گلستان باشد چنین اتفاقی نمی‌افتد می‌گوید: «شاید راحت‌تر بشود مسأله را جمع کرد، چون دسترسی از ناحیه محیط زیست گلستان به آشوراده نزدیکتر از مازندران و بهشهر است.» حرف‌های او این سؤال را پیش می‌آورد که آیا محیط زیست دو استان با هم ارتباط ندارند تا نیروهای محیط‌بانی خود را به منطقه بفرستند؟ آیا گلستان از ورود شکارچیان غیرمجاز مطلع نمی‌شود؟

او می‌گوید:«ما اخطارهای لازم را به دوستان دادیم؛ از طریق مراجع قضایی خواستار شناسایی لیدرها شدیم. بعضی از آنها شناسایی شده اند و برای آنها اخطار ارسال شده است.» او در پاسخ به این سؤال که وقتی شکارچی‌ها از سمت بندرترکمن وارد آشوراده می‌شوند چرا فکر می‌کنید با واگذاری مدیریت آشوراده به گلستان موضوع حل می‌شود. در جداسازی چه اتفاقی می‌افتد که الان قابل وقوع نیست، هم می‌گوید: «این شکارچی‌ها تنها ساکنان بندر ترکمن نیستند. در نهایت ممکن است ۱۰ درصد از این شکارچی‌ها از بندرترکمن باشند. ممکن است از شهرهای دیگر گلستان یا مازندران باشند. ما وظیفه خودمان را انجام می‌دهیم. از این به بعد هم ما بیش از پیش این موضوع را دنبال می‌کنیم.»

میزان

از سالی که شکار ممنوع شده است اتفاق‌های اینچنینی بوده و هست و مدیریت می‌شود. این جملات آخر را می‌توانید از قول من بزنید بقیه موارد را می‌توانید از محیط زیست بپرسید.

■ الان پنج بار قانون را شکستند و روی مأمور دولت اسلحه کشیده‌اند.

ما شورای تأمین تشکیل دادیم. شورای تأمین به مصوباتش عمل می‌کند. از موقعی که شورای تأمین ورود کرده افرادی در این مسأله و به تعبیر من با «غائله برنامه‌ریزی شده» به‌دنبال منحرف کردن فکر دو استان هستند. بنابراین براساس مصوبه شورای تأمین، جلسه مشترک استانداران و محیط زیست دو استان، این موضوع هم پیگیری و با آن برخورد قاطع می‌شود. ما هیچ مسامحه‌ای را قبول نمی‌کنیم. فرماندار ما با جدیت دارد کار را دنبال می‌کند. شما باید بخشی از کار را هم در مازندران جویا باشید.

■ بله، حتماً گفت‌وگو می‌کنم. من دفعه قبل با معاون شما صحبت کردم. گفتند برخورد قاطع می‌کنیم ولی ما می‌بینیم که با شدت بیشتری به آشوراده حمله کردند. شما عکس‌هایی را که خبرگزاری میزان منتشر کرده است، ببینید...

آن فیلمی که دفعه قبل در فضای مجازی منتشر شد ۲۰ روز قبل تهیه شده بود. این نشان می‌دهد اطلاعات با اهداف خاصی منتشر می‌شوند. بعضی وقت‌ها فیلم‌های سال‌های قبل را منتشر می‌کنند. شما آخرین اخبار را از فرماندار ترکمن که با مسائل از نزدیک مواجه است، جویا شوید.

■ آقای زنگنه عکس‌هایی که دیروز خبرگزاری قوه قضائیه (میزان) منتشر کرده، هم مربوط به قبل است.

من این عکس‌ها را به‌دلیل کسالتی که دارم ندیدم، ولی فیلم قبلی مال تقریباً سه هفته قبل بود.

■ اگر سه هفته قبل از انتشار فیلم، موضوع جمع شده بود، چرا ما باز هم شاهد این اتفاق هستیم؟

من الان در بستر بیماری هستم. شما لطف کنید از طریق محیط زیست و معاون من پیگیری کنید.

قفل تبادلات مالی صنعت گردشگری با رمزارزها باز می‌شود؟

خدمات بدون درآمد

فعالان گردشگری ایران به دنبال راهی هستند تا بتوانند پول‌های بلوکه شده خودشان را در کشورهای مختلف از طریق ارزهای دیجیتال آزاد کنند. آنها به ارزهای دیجیتال به عنوان یک شانس برای زنده کردن مطالبات‌شان نگاه می‌کنند. تبادل دیجیتال هرچند در میان صنعت گردشگری ایران در مرحله مطالعه است اما رمزارزها مدتی است در گردشگری جهان جای ویژه یافته و به نام «کریپتو توریسم» یا «گردشگری کریپتو» جدیدترین بازیگر صنعت توریسم شده‌اند.

«ابراهیم پورفرج» رئیس جامعه تورگردانان ایران درباره نقشی که رمزارزها می‌توانند در گردشگری ایران بازی کنند به «ایران» می‌گوید: «رونق رمزارزها مصادف با شیوع کرونا شد. در این دو سال گردشگری به ایران نیامد. تازه گردشگری دارد دوباره جان می‌گیرد. فصل گردشگری ما در بهار شروع می‌شود. آنجا باید دید چه اتفاقی می‌افتد.»

او از بلوکه شدن حساب آژانس‌های مختلف و کلاهبرداری صرفی‌ها از آژانس‌داران ایرانی در کشورهای مختلف خبر می‌دهد و می‌گوید: «صرافی‌های مختلف پول تورها را خوردند. چون هیچ بانک خارجی برای ایرانی‌ها حساب باز نمی‌کند. آژانس‌دار داریم که یک ماه است در اروپاست اما نمی‌تواند پولش را وصول کند چون امکانپذیر نیست. تنها در صورتی که یک ایرانی تابعیت کشور دیگری را بگیرد آن زمان می‌تواند در یک بانک حساب باز کند.»

پورفرج از بسته شدن ۱۸ حساب آژانس خود در امارات خبر می‌دهد و می‌گوید: «چون بانک مرکزی دستور داده بود همه حساب‌ها را بستند، توی بلژیک حساب داشتیم آن را هم بستند.»

او می‌گوید: «چون کارت‌های اعتباری از جمله «ویزا کارت» و «مستر کارت» در ایران کار نمی‌کنند توریست با خودش پول نمی‌آورد. در نهایت دو هزار یا سه هزار دلار می‌آورد تا صنایع‌دستی ایران را بخرد. آوردن پول بیشتر باعث مشکل می‌شود. از سوی دیگر ما با گردشگران روبه‌رو نیستیم با شرکت‌ها طرف هستیم. برخی شرکت‌ها به دلیل کرونا در دو سه سال گذشته ورشکست شدند. برخی شرکت‌ها را اصلاً پیدا نکردیم. شرکت‌هایی هم که پیدا شدند نتوانستند پول را وصول کنند.»

به گفته او در نهایت آژانس‌ها مجبور شدند برای وصول پول به سمت صرافی‌ها بروند. پورفرج می‌گوید: «صرافی‌ها قابل اعتماد نیستند. بستگی به صرافی دارد که بخواهد پول را بدهد یا خیر. خیلی از صرافی‌ها پول آژانس‌ها را ندادند.»

او می‌گوید: «یکی از شرکت‌های توریستی طرف ما در خارج از کشور اعلام ورشکستی کرد. بیمه بدهی شرکت را داد. وکیل آژانس ایرانی طرف قرارداد این شرکت هم برای دریافت پول به اروپا رفت. معلوم شد که این شرکت ۵۸۰ هزار یورو بدهی دارد. شرکت قبول کرد که بدهی را بپردازد. بیمه هم حاضر به پرداخت شد اما چون مبادلات بانکی با ایران نداشت پول پرداخت نشد و آژانس ایرانی ۱۸ میلیارد تومان ضرر کرد.»

او از آژانس‌های ایرانی سخن می‌گوید که بین ۵۰۰ تا دو میلیون یورو درآمدشان بلوکه شده است و می‌گوید: «شعبه‌های زیادی در خارج از ایران با هزینه بالا افتتاح کردیم اما وقتی بانک‌ها متوجه شدند که شرکت مادر در ایران است با ما همکاری نکردند.»

پورفرج می‌گوید: «تیمی گذاشته‌ایم تا روی تمام رمزارزها کار کند. باید بدانیم آیا می‌توانیم از این طریق پول‌های بلوکه شده را وصول کنیم؟ آیا شرکت‌های خارج از کشور با ما همکای می‌کنند؟ من رمزارزها را یک شانس برای خودم می‌دانم، اگر بتوانیم از آن بهره‌برداری کنیم.»

در حال حاضر برخی مقاصد گردشگری جهانی با کمک ارزهای دیجیتال نظیر بیت‌کوین توانسته‌اند شرایط جذب گردشگر را تسهیل کنند. گرانادا، قبرس و باهاما هم با گردشگرانی که مایل به استفاده از ارزهای دیجیتال در پرداخت‌های خود هستند، تعامل مناسبی دارند. باهاما یکی از اولین کشورهایی بود که ارز دیجیتال خود به نام Sand Dollar را روانه بازار کرد. امریکایی‌ها هم به استفاده از ارزهای دیجیتال به عنوان یک گزینه پرداخت در سفرهای خود روی آورده‌اند.

کریپتو توریسم هم بین سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ وارد صنعت گردشگری شد. شرکت اسکاتلندی ادینبورگ، ارائه دهنده کیف‌پول رمزارزی CoinsBank چهار سفر بزرگ گردشگری به دریای مدیترانه با هدف صنعت کریپتو برگزار کرد. شکل دیگر کریپتو توریسم پرداخت هزینه‌های سفر با دارایی رمزارزی است. پیش از کرونا آژانس‌های مسافرتی در کشورهایی مثل نیوزلند و کوئینزلند، گردشگران را به تماشای دیواره‌های مرجانی اقیانوس آرام بردند. شرکت‌کنندگان تمام هزینه‌های سفر خود را با ارزهای دیجیتال پرداخت کردند.

«محمد صادق الحسینی» اقتصاددان نیز با توجه به تحریم‌های موجود به ایلنا می‌گوید: «در کشور ما که دسترسی به خدمات بین‌المللی مانند مسترکارت‌ها، هر روز سخت‌تر می‌شود، استفاده از رمزارزها مزیت رقابتی پیدا می‌کند. با وجود آنکه دسترسی به این رمزارزها به سادگی محقق نمی‌شود اما عملاً امکان آنکه گردشگران بتوانند از آنها استفاده کنند، بیشتر و ساده‌تر از مسترکارت‌هاست.»

او استفاده از رمزارزها را نیازمند زیرساخت خاصی نمی‌داند و می‌گوید: «هیچ زیرساخت خاصی نیاز ندارد. زیرساخت به معنای نیاز به ساختارهای فیزیکی است. این حوزه به چنین چیزهایی نیاز ندارد. در ایران، شرکت‌هایی به عنوان تسهیل کننده فعال هستند که خدمات مرتبط با رمزارزها را ارائه می‌دهند. اگر هم در حوزه گردشگری چنین شرکت‌هایی فعال نشده باشد، کار دشواری نیست. حتی یک شخص می‌تواند در این حوزه وارد شود و کار پیچیده‌ای نیست.»

در کشوری مانند تایوان بیت‌کوین بشدت پذیرفته شده و می‌تواند در بسیاری از مراکز و مغازه‌ها خرید و فروش و دادوستد شود. در این کشور بیت‌کوین می‌تواند مستقیماً در ازای پول محلی در سایت‌هایی مانند «لوکال بیت‌کوین» تبادل شود. به همین دلیل است که گردشگران می‌توانند در واقع نه‌تنها از راحتی بیشتر ناشی از معامله کردن پولی که به‌طور بین‌المللی پذیرفته شده است، سود ببرند، بلکه همچنین می‌توانند بدون آنکه وابسته و نگران پول محلی خود باشند سفر کنند. در هاوایی نیز از اوایل مارس سال گذشته میلادی، مطالعات و اقداماتی آغاز شده که به موجب آن بخش توریسم و سایر بخش‌های این کشور بتوانند از مزایای پول‌های دیجیتال مانند بیت‌کوین بهره‌مند شوند. مقامات این ایالت معتقدند چنین پول‌هایی برای هاوایی مزایای گسترده‌ای دارند. سهم بزرگی از توریسم هاوایی ناشی از ورود آسیایی‌ها و استفاده از بیت‌کوین به‌عنوان یک پول مجازی در میان آنهاست که بشدت در حال گسترش است. حالا ایران نیز برای حل چالش‌هایی که گردشگران ورودی‌اش در استفاده از پول نقد و کارت‌های اعتباری بین‌المللی دارند، این فرصت را دارد با بهره‌گیری از ارز دیجیتال، گردشگران بیشتری را به خود جذب کند.

کارشناسان استفاده فراگیر از ارزهای دیجیتال در آژانس‌های مسافرتی، مراکز اقامتی و پذیرایی، مراکز توریسم درمانی، تفریحی، سوغات و زیرساخت‌های گردشگری را یک فرصت تازه برای گردشگری ایران می‌دانند. رهایی از سیطره ارزهای رایج بین‌المللی از قبیل دلار، یورو و حذف آنها از معاملات در بازار گردشگری، تسهیل نقل و انتقال پول و ارز در داخل و خارج کشور و رفع واسطه‌گری و موانع و محدودیت‌های موجود، خنثی کردن تحریم‌ها و محدودیت‌های سیاسی، عدم وابستگی به سوئیفت در نقل و انتقالات بین‌المللی، رفع التهابات بازار مالی ناشی از نوسانات ارزهای خارجی در صنعت گردشگری، کاهش هزینه تولید و نقل و انتقال پول و ارز، ساده‌سازی و هوشمندسازی سفر و کاهش هزینه‌های گردشگران از جمله مزایای استفاده از ارزهای دیجیتال در صنعت گردشگری از دیدگاه آوردهای ورود رمزارزها به صنعت گردشگری عنوان می‌شود.

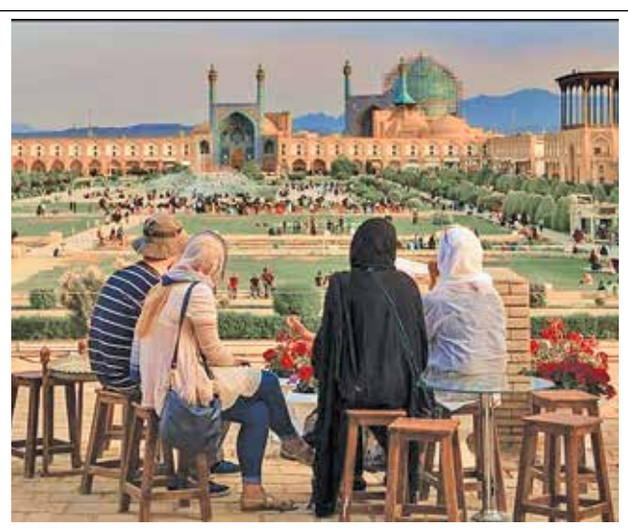

نما

قربانی بی‌آبی در یک‌قدمی آب

پیش از ساخت سد کرخه اهالی روستاهای ملیحه سعد، ملیحه حاج بدر، ملیحه سید حسن، از رودخانه «کرخه» مایه حیات می‌گرفتند. سد که ساخته شد گنج آب رفت و پایین دست سد ماند با رنج بی‌آبی. رنج سدسازی و سازه‌سازی‌های انتقال آب در ایران باوجود مخالفت‌های کارشناسی چند دهه است که ادامه دارد. اما همین سدهایی که با هزینه‌های بسیار ساخته می‌شود هرگز به اتمام نمی‌رسد. سدسازان فقط مخازن آب را می‌سازند و توجهی به شبکه‌سازی برای آبرسانی به پایین دست سد ندارند. اهالی پایین دست سدها همیشه در یک قدمی آب قربانی بی‌آبی‌اند.